

PROČ
JSEM ZAPOMNĚLA
NA ZRCÁTKO?

NĚKTEŘÍ Z NAŠÍ TŘÍDY
SE MI VCERA POSMÍVALI, ŽE
MÁM JAKO PLÁCAČKY NA
ŽE NA JEDNO ŠILHÁM, ŽE
MÁM JAKO NA
ŽE MÁM JAKO A JEŠTĚ
DO
ŽE MÁM JAKO VRABČÍ
ŽE MÁM JAKO
KOČKA A ŽE MI PRŠÍ
DO .

TAJNĚ JSEM SE PODÍVALA
DO
A ROZBREČELA JSEM SE.

VTOM KE MNĚ PŘISTOUPIL
MIREK Z BĚČKA,
PODAL MI KRÁSNÉ A ŘEKL:
„MÁŠ SAMETOVOU
A NÁDHERNÉ BÍLÉ .
KDYŽ SE USMĚJEŠ,
ZAZÁŘÍ TI V KAŽDÉM
JARNÍ .
JENOM SE NEMRAČ
JAKO ,
ŘÍKÁM TI PRAVDU, KATKO.“
ZČERVENALA JSEM JAKO
A ZAPOMNĚLA
NA .

O USTRAŠENÉM
VLÁČKU

KOLEM UHÁNĚL
VESELÝ . NAJEDNOU
SE NAD PŘIHNAL
ČERNÝ A ZASTÍNIL .
 SE POLEKAL A ZAHOUKAL:

„VRAŤ SE ZPÁTKY,
 !“ – „KUP SI ,
HLOUPÝ , MY JSME
PŘECE HEJNO ,“
ODPOVĚDĚL A ZMIZEL
ZA HRADNÍ .

„TAKOVÁ OSTUDA!“ NAŘÍKAL

„VŽDYŤ SE MI I

POSMÍVÁ!“ A PROTOŽE BY

SE V TÉ CHVÍLI

NEJRADĚJI NEVIDĚL, VJEL

RYCHLE DO . NA DRUHÉM KONCI

HO VÍTALO A ŠEPTALO MU:

„STRACH MÁ NĚKDY VELKÉ !“

VLÁČEK BYL Z TOHO VŠEHO JELEN,

A TAK NENÍ DIVU, ŽE SE PAN

POLEKAL, KDYŽ PŘIJEL VLAK

A PRVNÍ VAGON MĚL

